

Projekt DANSKE DYRENAVNE

Søren Breiting, Jørgen Jørgensen & Karsten Schnack

Breiting, S., J. Jørgensen & K. Schnack: Project Danish Common Names of Invertebrates.

Ent. Meddr 58: 65-71. Copenhagen, Denmark, 1990. ISSN 0013-8851.

Unlike the vertebrates, only a small proportion of the Danish invertebrates have common names. An increasing interest in nature during the last 3-4 decades has created an obvious need for Danish names of insects and other invertebrates, when these are used as objects for various studies at educational institutions, are discussed in the printed media, are filmed for TV-series, etc.

In 1984, the Entomological Society of Copenhagen decided to analyse and improve the situation about common Danish names. A committee formed by the present three authors was established. It set up a plan composed of the following three steps:

1) Survey of all existing Danish names and the frequency of their use in the literature.

2) Reflections on the need for creating new names for groups and species.

3) Publication of catalogues, with cross-references between scientific names and Danish names; establishment of an equivalent data base.

The committee also tries to elaborate criteria for deciding which of the existing names should be considered good or inappropriate, as well as for the creation of new names. In order to attain names which characterize the species as exactly as possible, a superior advice is that specialized species should preferably be named from their source of nutrition or their habitat, while names of more all-round species should rather be created on the basis of characteristics of the morphology, coloration, or behaviour. Some species might profitably be named after the specific shape of their microhabitat: galls, mines, webs, etc.

Until this date all known names of the Lepidoptera have been registered, and those of the butterflies are published. Names of the Coleoptera, the Hymenoptera, and the Diptera are under preparation. The final aim is a complete data base and a catalogue on all Danish names of vertebrates.

Søren Breiting, Danmarks Lærerhøjskole, Emdrupvej 101, DK-2400 NV.

Jørgen Jørgensen, Parcelvej 56, DK-2840 Holte.

Karsten Schnack, Røntoftevej 44, DK-2860 Søborg.

Er navnet underordnet?

»Bækken hedder Højen Bæk. Insekten er en døgnflue ved navn *Rhithrogena germanica*. Navnet er underordnet, men at den lever netop her er betydningsfuldt. Derfor har Danmarks Naturfredningsforening rejst fredningssag for Højen Bæk og det landskab, den løber igennem«. Sådan stod der i Natur og Miljø 1/1990.

Man kan spørge sig, om det er rigtigt, at navnet er underordnet? Hvis navnet ikke si-

ger læseren noget, er det måske også underordnet, at insekten lever i Højen Bæk.

I virkeligheden fungerer påstanden om, at navnet er underordnet, blot som en undskyldning for, at der må nævnes et latinsk navn i stedet for et godt dansk »folkeligt« artsnavn.

Planter og større hvirveldyr har standardiserede danske navne, som man kan slå op i håndbøger og benytte meget entydigt. Sådan er det ikke med insekter og andre hvirvelløse dyr. Her er det oftest meget vanske-

ligt overhovedet at finde ud af, om der findes et eller flere danske navne. Og hvis man finder et dansk navn, kan man ikke være sikker på, at dette navn kan bruges entydigt om den art, man er interesseret i.

Vi har alle brug for navne for at kunne orientere os i omverdenen. Blandt entomologer er det vigtigere, at navnene er entydige, end at de er forståelige. Men i enhver sammenhæng uden for et videnskabeligt præget miljø er det mindst lige så vigtigt, at navnene er forståelige og brugbare. Det er disse forhold Projekt DANSKE DYRENAVNE arbejder for at bedre.

Lidt baggrund

Kun en ganske lille del af de dyrearter, der lever i Danmark, har danske navne. Vi er så vant til, at alle fugle og pattedyr har danske navne, at det regnes for en selvfølge. Hvis lille Peter skulle bruge betegnelsen *Carduelis chloris* om den grønirisk, der havde besøgt hans fuglebræt, ville han sikkert have vanskeligere ved at overføre sin begejstring til resten af familien end nu. Men for det store flertal af danske dyr har vi kun de vanskeligt tilgængelige videnskabelige latinske navne. Disse er naturligvis helt nødvendige at have, men i almindelighed vil brugen af dem snarere virke blokerende end befordrende for interessen.

Dette forhold oplever man meget stærkt i folkeskolens biologiundervisning. Her er udviklingen gået fra det at lære om dyr alene via skolebøger til at studere dyrene selv ved feltundersøgelser og småforsøg. Det er en meget frugtbar udvikling, men den vanskeliggøres af, at man oftest ikke kan give de smådyr, man finder ved feltundersøgelser, fornuftige danske navne. Dette gælder også, hvis der blot er tale om en »dyrejagt« ved skolen. En førsteklasse vil på bare et kvarter kunne finde i snesevis af dyr, som ikke har noget dansk artsnavn. Derfor må man alt for ofte klare sig med hjemmestrikkede betegnelser som »stor violet løbebille« og »lille grøn edderkop«. Sådanne betegnelser er bedre end ingenting, men utilfredsstillende i

det lange løb, bl.a. fordi de ikke kan benyttes ved opslag i håndbøger.

Hvor mange almindelige dyr, der mangler danske navne, får man et godt indtryk af ved at slå op i Politikens håndbogsserie »Hvad finder jeg i skoven/i mark og eng/sø og å/klit og hede«, som fungerer som en fremragende indgang til smådyrene for biologilærere og mange andre, men altså i vid udstrækning kun med latinske navne, til trods for at der er tale om almindelige og/eller karakteristiske dyr.

Danske navne på dyr kan ellers spores langt tilbage i tiden, og de er sikkert opstået i forbindelse med menneskets skiftende afhængighed af dyrene, ændring i forbindelse med tilvejebringelse af føde og klæder, eller trusler mod menneskets sundhed og velvære.

De hvirvelløse dyr, som sagen her drejer sig om, er nok kommet sent ind i billedet, hvad navne angår, fordi de i mindre grad end hvirveldyrene har tiltrukket sig menneskets opmærksomhed.

Den samme prioritering afspejler sig også i dag, når vi ser os omkring i verden efter steder, hvor der er gjort en indsats for at etablere opslagsværker med lister over nationale navne. Det er nemlig typisk, at det blandt de hvirvelløse dyr især er dem, der har tilknytning til fødevarerproduktion og opbevaring, samt parasitter på mennesker og husdyr, som har interesseret mest.

I England har der således siden 1947 været udgivet lister over »Common Names —« (Seymour, 1979). De seneste udgaver omfatter ca. 2500 navne på hvirvelløse dyr. I Norge kom et sådant værk i 1968. Den nyeste udgave fra 1982 indeholder ca. 1400 norske navne (Mehl et al., 1982). I 1971 udkom en fælles nordisk navneliste. En revideret udgave fra 1987 giver ca. 1100 danske navne på hvirvelløse dyr (Jørgensen et al., 1987). En dansk liste omfatter ca. 1000 navne (Jørgensen 1983) (se i øvrigt litteraturlisten).

I de kommende år må vi også regne med, at det i stigende grad bliver nødvendigt at informere den danske befolkning om truede

hvirvelløse dyr, enten i egentlige frednings-sager eller f.eks. ved planlægning i lokalom-råder. Hvordan skal man få folkelig opbak-ning til at beskytte sjældne småkræ, man ik-ke engang kan angive ved en forståelig dansk betegnelse?

Med udvidelsen af Bern-konventionen i 1988 har vi for første gang fået fredet insek-ter i Danmark. Flere af arterne synes imid-ler tid ikke at have noget dansk navn.

Hertil kommer den voksne befolknings større fritid og dermed større mulighed for naturstudier, uden at disse nødvendigvis er så dybtgående, som den indsats mange amatørentomologer lægger i studierne. Me- get tyder desuden på, at fremtidens natur- studier i højere grad kommer som et tilbud til de mange, og også her vil danske navne på hvirvelløse dyr være nødvendige for, at in- teressen kan brede sig.

Projekt DANSKE DYRENAVNE

For at forbedre situationen for de danske navne — og dermed ikke mindst stimulere interessen for insektlivet generelt — nedsat- te Entomologisk Forening i 1984 en styr- ingsgruppe til Projekt DANSKE DYRENAVNE bestående af Søren Breiting, Danmarks Læ- rerhøjskole, Jørgen Jørgensen, Landbohøj- skolen og Karsten Schnack, Entomologisk Forening. Gruppen har set det som sin op- gave at arbejde for en registrering af alle danske navne, få fastlagt deres referencer, pege på standardisering, hvor der findes fle- re danske synonymer, samt at få etableret nye navne, hvor det skønnes ønskeligt.

Der har været betydelige vanskeligheder med at skabe den nødvendige økonomi for i første omgang det tidsrøvende registrerings- arbejde, men nu er projektet kommet godt i gang. Skov- og Naturstyrelsen og Undervis- ningsministeriet har støttet, og Michael Stoltze har været ansat til at skrive sommer- fuglene ind på et specielt udarbejdet edb-da- tabaseprogram.

Allerede i 1985 foranledigede styrings- gruppen, at Entomologisk Forening orien- terede Biologforbundet, Dansk naturhisto-

risk Forening, Dansk plantepatologisk Sel- skab og Danmarks Naturfredningsfor- ening, som alle fandt, at Projekt DANSKE DYRENAVNE var et tiltrængt initiativ.

Projektet er delt op i 3 faser:

1. fase består i at tilvejebringe en oversigt over eksisterende danske navne på danske hvirvelløse dyr med referencer til, hvor disse navne er blevet anvendt. Det skønnes, at 2.000-3.000 ud af godt 20.000 danske hvir- velløse dyr allerede har danske navne. En række af arterne har flere synonymer, så det er vigtigt i denne fase også at få foretaget en standardisering med påpegning af, hvilket synonym der bør anvendes for den enkelte art.

2. fase består i en gennemgang af alle dy- regrupperne med henblik på at udpege de arter, slægter eller andre taxa, der på grund af dyrenes hyppighed, særegenhed eller an- dre mere specielle begrundelser bør forsynes med danske navne. Det skønnes, at disse ar- ter udgør et antal af samme størrelsesorden som de dyr, der allerede har danske navne.

3. fase består i publicering af navnelister og krydsreferencer til dyrenes videnskabeli- ge og danske navne, nævnt under fase 1 og 2.

I første omgang er der som nævnt blevet ta- get fat i sommerfuglene, og arbejdet med billerne er nu også i gang. Herved er der og- så indhøstet nyttige erfaringer til behandlin- gen af de øvrige grupper.

Vurdering af bestående navne og dannelse af nye

Prøver man at analysere de bestående dan- ske navne på hvirvelløse dyrearter og dyre- grupper vil man se, at de i udstrakt grad har sammenhæng med dyrenes udseende eller optræden. Smukke, iøjnefaldende dyr, som admiraler, mariehøns og påfugleøjler har længe haft danske navne, og kvikke springe- re som græshopper og lopper har fået påhæf- tet betegnelsen »springfyre«.

Et stort antal navne har relationer til dy-

renes næringskilder blandt planter eller dyr, f.eks. kornbladlus, rosenborer, bøgenonne.

Det er vigtigt, at de oplysninger, der indgår i navnene, er rigtige og entydige, og naturligtvis er det yderligere en fordel, hvis de er lette at iagttage.

Såvel ved bedømmelse af bestående navnes værdi, som ved dannelse af nye navne, er et godt kendskab til dyrenes udseende og livsformer derfor af betydning. Navne knyttet til særlige karakterer ved dyrenes udseende forudsætter, at man kan iagttage de anvendte karakterer uden mikroskop eller andre komplicerede hjælpemidler.

Blandt de bestående navne har en stor del som nævnt tilknytning til dyrenes næringsemner. Her må det tages i betragtning, at nogle dyr er altædende med meget brede næringspektre (polyfage), medens andre er mere eller meget specialiserede (oligofage eller monofage). Ærteugle er således et dårligt navn for *Melanchra pisi*, for den kan ernære sig af mange andre planter end ært. Derimod er ærtevikler et godt navn til *Cydia nigricana*, da den kun ernærer sig af planter af *Pisum*-slægten (ært).

Her er det værd at mærke sig, at flere grupper af små og lidet synlige dyr er meget specialiserede m.h.t. næring, og derfor med størst sikkerhed kan identificeres og navngives i relation til deres værter (planter eller dyr) og de symptomer, deres tilstedeværelse forårsager. Som eksempler kan nævnes minnerende sommerfugle- og fluelarver, galmyg, galhvepse og galmider.

For navne knyttet til levesteder gælder lignende synspunkter. Nogle dyr er uspecifikke i deres krav til de økologiske faktorer, som omgiver dem. Det kan være temperatur, fugtighed, lys, jordtype m.v. Andre stiller krav om specielle økologiske forhold for at kunne opretholde livet og dermed en lokal bestand.

Navnesammensætninger med ager-, eng-, have-, skov-, o.s.v. kan være misvisende, fordi sådanne biotoper ikke er entydige. Man taler for eksempel både om »tør eng« og »våd eng«. Deres berettigelse bør derfor overvejes nøje, både i bestående og nye navne.

Relative begreber som almindelig, stor, lille etc. bør undgås, med mindre tydeligt alternative arter kan stilles ved siden af hinanden. Ligeledes kan kriterier for udbredelse som nordlig, sydlig etc. være vanskelige for lægfolk at fortolke.

Som konsekvens af det oven for skitserede kan det siges, at navne med relationer til næringskilder og levesteder fortrinsvis skal gives til specialiserede dyr, medens de alsidige arter snarere bør karakteriseres ved deres udseende eller adfærd.

Videnskabelige navne som grundlag

En del navne er afledt direkte af de videnskabelige navne ved at oversætte dem fra latin og græsk. Det kan være med henblik på udseende, f.eks. Diptera = tovinger, *Otiorhynchus* = øresnudebille, eller vært, f.eks. *Dasineura fraxini* = askegalmyg. Herkules- og faraomyre (*Camponotus herculeanus* og *Monomorium pharaonis*) er ligeledes udledt af latinen.

I nogle tilfælde fordanskes latinske termer uden en indholdsmæssig oversættelse: Insecta = insekter, Cynipidae = cynipider, etc. Endelig bruges undertiden betegnelser, som kun angiver det videnskabelige artsnavn uden forbindelse med slægtsnavnet f.eks. apollo, mnemosyne og iris for sommerfuglene *Parnassius apollo*, *P. mnemosyne* og *Apatura iris*.

Både fordansket latin og isoleret brug af latinske artsnavne kan være til nytte for fagzoologer og specialiserede amatør-zoologer, men for lægfolk er de vanskeligt forståelige, og de bør undgås ved etablering af danske navne.

Udenlandske navne som grundlag

I den hidtidige navngivning i Danmark er det ofte tilstræbt at harmonisere navne, specielt i samklang med Sverige og Norge, men også engelske og tyske navne har influeret på beslutningerne. Ved nydannelser bør det undersøges, om der på nogle af de fire nævnte sprog findes navne, som med fordel kan oversættes til dansk.

Eksempler:

Cydia splendana

DK: agernvikler

S: ekollenveclare

N: eikenötvikler

Anthrenus museorum

DK: museumsklanner

S: museiänger

N: museumsbille

A. museorum hedder iøvrigt

på engelsk: museumbeetle

på tysk: Kabinettkäfer

På svensk og norsk bærer familien Syrphidae navnet blomsterfluer (et navn som i ældre tid på dansk blev brugt om familien Anthomyiidae, men dette bør nok udgå). Syrphidae hedder på dansk svirrefluer (tidligere også kaldet svævefluer), som svarer til det engelske hoverflies.

Karakteristiske navne

Karaktererne kan have relationer til forskellige dele af dyrenes økologi og /eller biologi, f.eks.

1. Næring:

Nøddesnudebille, *Curculio nucum*

Lucernebladgalmyg, *Jaapiella medicaginis*

Frøhvepse, *Megastigmus* spp.

2. Morfologi:

Tusindben, Myriopoda

Næbmunde, Hemiptera

Kommaskjoldlus, *Lepidosaphes ulmi*.

3. Habitat:

Hedeoldenborre, *Amphimallon falleni*

Væksthusmellus, *Trialeurodes vaporariorum*

Skudspidsmide, *Polyphagotarsonemus latus*

4. Adfærd:

Målere, Geometridae

Gravegræshopper, Gryllotalpidae

Smutugle, *Noctua pronuba*

5. Afsondringer:

Skumcikader, Cercopidae

Spindehvepse, Pamphiliidae

Lysolbille, *Tribolium destructor*

6. Galler:

Spiralgallelus, *Pemphigus spyrothecae*

Sadelgalmyg, *Haplodiplosis equestris*

Linde-filtgalmide, *Eriophyes leiosoma*

7. Fænologi:

Forårsugler, *Orthosia* spp.

Sankthans-oldenborre, *Amphimallon solstitialis*

Oktobermåler, *Epirrita autumnata*

Det forhold, at det i en del tilfælde kun er visse stadier af dyrene, som oplysningerne i navnet passer på, begrænser naturligvis logikken. F.eks. er det ofte kun larverne, der har nær tilknytning til de anførte næringsplanter; det er kun larver af målerne, der »måler«, og det er de voksne sankthans-oldenborrer, der sværmer ved sankthanstid.

Indslæbte arter navngives undertiden efter oprindelsessted, f.eks. Argentinamyre (*Iridomyrmex humilis*), Coloradobille (*Leptinotarsa decemlineata*) og Australsk tyv (*Ptinus texus*).

Styringsgruppens principper vedrørende udvælgelse af danske navne til standardiseret liste

Vores udgangspunkt har været at lave så lidt som muligt om på eksisterende danske navne. Herunder at hævdundne danske navne så vidt muligt bør bevares, uanset om de måtte være mindre godt valgt. Men så melder problemerne sig:

Der er ikke tale om et dansk navn, blot fordi samlere eller andre har fået for vane at bruge det latinske artsnavn som substitut for det manglende danske navn.

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt et dansk navn har hævdund, har vi især lagt vægt på, hvilke navne der er blevet anvendt i en række udbredte håndbøger, uanset om de pågældende forfattere »blot har skrevet et

dårligt dansk navn af fra ældre bøger«. Vi har ment, at den mindre kyndige, der ikke magter de videnskabelige navne, netop vil benytte sig af disse opslagsmuligheder, hvorfor vi især knytter »hævd-princippet« til disse skriftlige kilder.

I mange tilfælde har der været anvendt et eller flere danske synonymmer på samme art, og i sådanne tilfælde skeles der meget til, hvilket navn der er bedst – under forudsætning af, at hævdprincippet ikke kan spille en større rolle.

Hvilke navne er gode som danske navne?

Et godt dansk navn er let forståeligt og let at udtale. Det siger noget karakteristisk om arten – gerne med henvisning til karakteristika ved dens udseende, jævnfør foregående afsnit, fordi dette hjælper med ved genkendelsen af arten. Dens typiske biotop eller værtsplante kan også være karakteriserende. Ligeledes specielle andre biologiske træk ved arten.

Hvilke navne er mindre gode?

Som princip bør det danske navn på et insekt ikke kunne forveksles med navnet på et dyr fra en helt anden dyregruppe. Eks. stor ræv er ikke så godt som kirsebær-takvinge. Og når »sommerfugl« blot bliver til »fugl« giver det oplagte forvekslingsmuligheder, når uindviede læser navnet. Men det kan være svært at håndhæve for en række grupper, hvor »fugl« ikke opfattes isoleret som fugl, men som »blåfugl« og »ildfugl«.

Anvendelse af »almindelig« og lignende hyppighedsangivelser er ikke ønskelig, fordi det henviser til hyppigheden af arten inden for en beskeden del af dens samlede udbredelsesområde.

Benyttes betegnelser som østlig, vestlig (eller jysk), bør det være logiske betegnelser set i forhold til artens danske udbredelse.

Hertil kommer selvfølgelig alle navne, der decideret indeholder fejlagtige eller misvisende karakteristika, jævnfør tidligere afsnit.

Nye danske navne

Nye danske navne må i alle tilfælde være såkaldt konstruerede navne – i lighed med de videnskabelige, men forhåbentlig mere brugervenlige.

Ofte vil nye navne bygge videre på eksisterende navne, typisk fælles for andre slægtsrepræsentanter, som så får tilføjet karakteriserende adjektiver.

At opfinde helt nye komplette navne uden inspiration fra de eksisterende ser ud til at være ganske svært, og specielt svært at få accepteret.

Erfaringer med sommerfuglenavne

Som nævnt blev i foråret 1989 alle de sommerfuglenavne, der kunne findes i de mere gængse håndbøger og oversigtsværker, skrevet ind i et specielt designet edb-program. Skov- og Naturstyrelsen stillede velvilligt både arbejdsplads og økonomi til rådighed. Arbejdet viste sig dog af flere grunde at være mere besværligt og tidskrævende end på forhånd antaget. Det har givet nogle vigtige erfaringer for det videre arbejde.

Sommerfuglenavnene er nu skrevet ind med referencer til hvert enkelt værk, hvori de optræder. På denne måde kan vi se, hvilke danske navne, der findes, hvilke der ikke findes – og hvor der er synonymmer, hvilke af disse der har været mest anvendt. På denne baggrund vil specialister og andre interesserede entomologer blive bedt om at vurdere de eksisterende navne, supplere med navne, vi eventuelt har overset, og komme med forslag til nye danske navne på taxa, vi eller de finder værdige til et dansk navn.

I efteråret 1989 fik vi pludselig meget travlt med en lille gruppe, idet Michael Stoltze kom i gang med Atlasprojektet over de danske dagsommerfugle. I forbindelse med dette stort anlagte projekt, der også inddrager mange naturinteresserede uden baggrund som sommerfuglesamlere, er det blevet besluttet at fremstille en lille bestemmelsesbog. Da denne bog sandsynligvis vil blive udbredt i vide kredse i de kommende år, hvor dagsommerfuglene også forventes

at blive betydeligt mere omtalt i medierne, fandt vi det påtrængende at få gennemarbejdet dagsommerfuglenavnene, inden denne bog gik i trykken.

Det viste sig hurtigt, at vi nok på denne måde kom til at begynde med en af de vanskeligste grupper overhovedet. Næppe andre grupper har så mange personer knyttet så mange følelser til. Resultatet fremlægges i Breiting, Jørgensen, Schnack & Stoltze (1990) og i Stoltze & Johansen (1990).

Det videre arbejde med danske dyrenavne

Efter at flere fonde beklageligvis har måttet afslå vore ansøgninger om støtte til projektet, har undervisningsministeriet nu støttet med tipsmidler. På baggrund af indhøstede erfaringer vil projektet komme til at køre med en justeret metodik. De videre planer ser i korthed således ud:

1. Sommerfuglene sendes ud til høring så snart, vi får lavet en brugbar udskrift.
2. Jørgen Jørgensen har med papir og blyant lavet et overskueligt grundlag for det videre arbejde med billenavnene. Denne basisliste vil blive sendt til supplerende og høring hos specialister og andre interesserede, og den vil formodentlig blive indtastet i et forbedret edb-program.
3. Samtidig laves et grundlag for arbejdet med de andre ordener og grupper, der egner sig til selvstændig behandling.

Vi hører fortsat gerne fra personer, der er villige til at yde en større eller mindre indsats i projektet.

Resultaterne af arbejdet vil nok i en vis udstrækning kunne publiceres efterhånden, som de bliver færdige, men målet er en samlet publikation/håndbog, hvor enhver entomolog, lærer, almindeligt naturhistorisk interesseret, journalist eller TV-sulent kan slå rimeligt entydige og autoriserede navne op på danske hvirvelløse dyr.

Litteratur

- Breiting, S., Jørgensen, J., Schnack, K. & Stoltze, M. (i trykken). *Danske navne på dagsommerfugle - forslag fra Projekt Danske Dyrenavne*.
- Dimock, T. E., 1984. Patronyms in Rhopaloceran Nomenclature. - *Journal of Research on the Lepidoptera* 23(1): 94-101.
- Henriksen, Kai L., 1944. *Danske insektnavne*. København.
- Jørgensen, J., 1983. *Danske navne på skade- og nyttedyr på planter*. Dansk plantepatologisk Selskab. DSR Forlag, Landbohøjskolen, København.
- Jørgensen, Jørgen et al., 1987. *Nordiske navne på skadedyr og nogle nyttedyr*. Nordiske Jordbrugsforskere Forening. Rapport nr. 37. Det kgl. Landhusholdningsselskabs Forlag, København.
- Knudsen, H. & Sørensen, P. G., 1985. Danske navne til svampene. - *Svampe* 12: 76-77.
- Knudsen, H. & Sørensen, P. G., 1985. *Danske svampenavne*. Foreningen til svampekundskabens fremme. København.
- Lange, J., 19xx. *Plantenavne - Navngivningsregler*. Gartnerinfo.
- Lyneborg, L., 1975. *Hvad finder jeg i mark og eng*. Politikens forlag, København.
- Lyneborg, L., 1975. *Hvad finder jeg i klit og hede*. Politikens forlag, København.
- Mandahl-Barth, G., 1975. *Hvad finder jeg i skoven*. Politikens forlag, København.
- Mandahl-Barth, G., 1985. *Hvad finder jeg i sø og å*. Politikens forlag, København.
- Mandahl-Barth, G., Skytte Christiansen, M. & Østergaard, T. V., 1986. *Hvad finder jeg på stranden*. Politikens forlag, København.
- Mehl, R. et al., 1982. Norske dyrenavne B.: Insekter, edderkopdyr og myriapoder. 2. udg. - *Fauna. Norsk Zoologisk forenings tidsskrift* 35: 2.
- Murphy, D. D., 1983. Crows, Bobs, Tits, Elfs and Pixies: The Phoney »Common Name« Phenomenon. - *The Journal of Research on the Lepidoptera* 22(2): 154-158.
- Pyle, R. M., 1984. Rebuttal to Murphy and Ehrlich on Common Names of Butterflies. - *Journal of Research on the Lepidoptera* 23(1): 89-93.
- Seymour, P. R., 1979. *Invertebrates of Economic Importance in Britain. Common and Scientific Names*. Ministry of Agriculture, Fisheries and Food, London.
- Stoltze, M. & Johansen, S., 1990. *Danmarks dagsommerfugle. En hjælp til sikker artsbestemmelse*. Zoologisk Museum.
- Winter, T. G., 1983. *A Catalogue of Phytophagous Insects and Mites on Trees in Great Britain*. Forestry Commission Booklet 53.